

מפקדת המכללות 871
המכללה לביטחון לאומי
מ ד ר י כ י ס
טל': 03-7603526
פקס: 03-5487159
הד: 334
" כסלו, תשס"ח
20 נובמבר, 2007

המכללה לביטחון לאומי

מחזור ל"ה 2007-2008

לכבוד
אל"מ מיל. שאול אריאלי
תאנה 23
רעות
71908

הנדון: מכתב תודה

1. ראיתי לנכון להודות לך על האירוח הנפלא, ההרצאות והליווי המדהים, שזכה לשבחים מפי כל מי שזכה/זכתה לחוות הזדמנות זו.
2. מקווים להמשך שיתוף פעולה פורה גם בעתיד.
3. אנו מודים לך על נכונותך ומאמצים לתרום את חלקך החשוב.

בברכה,

נציג סוזי בן ברוך
מ ד ר י כ י ס
המכללה לביטחון לאומי

12963132-7	16.01.2008	! ישראל היום	עמוד 14	1	20.62x13.12
יוזמת זנב - 85140					

יעקב עמידור | הערת שוליים: ומה עם הביטחון שלנו?

הביטחוני להיעלם בין שלל הסעיפים שיבואו לידי דיון אחרי שכבר יוחלט על הקמת המדינה הפלש-תינית. בשלב זה של המשא ומתן, אי אפשר יהיה לשנות דבר לטובת ההגנה על חיי הישראלים שיהיו חשופים לטרור ביומיום ולא יוכלו להגן על עצמם בעת מלחמה. סדר החשיבות הנובע מהמאמר של מר אריאלי מעורר תמיהה, לפחות.

מדינת ישראל, אם היא רוצה להימנע מתוצאות הרוח אסון נוסח אוסלו, שהוגדר על ידי הרמטכ"ל דאז ושר הביטחון דהיום מר ברק כ"מלא חורים", חייבת לשנות את סדר העדיפות שלה. היא חייבת לדון על התחום הביטחוני - לפני כל נושא אחר.

כזמנו הוכנה בצבא "מפת שטחים חיוניים". היא הוכנה בתקופתם של רבי האלופים אמנון ליפקין-שחק ושאול מופז כרמטכ"לים, ועל כן אין היא נגד עה בחשדות של הטיה פוליטית. כדאי להציג לנו שאים ונותנים כדי להבין מהם הצרכים של מדינת ישראל בהגנה מפני אויב כי יבוא.

לאחר ניסיון מלחמת הטרור הנוראית שגבתה אלפי קורבנות, הרוגים ופצועים, מן הראוי להתייחס לצורכי הביטחון של מדינת ישראל ביתר תשומת לב ממה שניתן לה באוסלו וממה שנותן לה אל"מ במיל' אריאלי, מראשי יוזמת ז'נבה ומהדוחפים את ישראל לקנות את לוח הזמנים של הנשיא בוש.

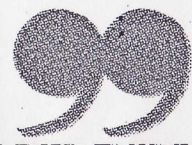
והערה אחרונה: אריאלי מזכיר "מפגש מומחים" שעסק בנושא המשא ומתן. מעניין מי היו המומחים הישראלים, האם כולם היו בעלי אותה תפיסה כשל אנשי יוזמת ז'נבה, או שיש מומחים שדעתם שונה? ועוד משהו: מי בכלל הגדיר מהם המומחים?

נוע אסון דומה. אלא ששוב ושוב ניתן לראות כיצד אוהדי אוסלו מתעלמים מהמציאות.

במאמרו של מר אריאלי בולט הדבר באופן שבו הוא עוסק בכל הנוגע לביטחונה של מדינת ישראל ותושביה, במערכת המשא ומתן. לדעתו, אין זה נושא ליבה, כמו הפליטים למשל. בעיניו, הוא נופל בחשיבותו מדעת הקהל הבינלאומית. את נושא הביטחון הוא מציג רק כסעיף הדחוק בין העיסוק במים להתנחלויות.

מי שכך מביין את האינטרסים של מדינת ישראל

**לוח הזמנים שהציג בוש
להשגת הסכם אינו נובע
מאינטרס ישראל, אלא**

מחועד סיום כהונתו

יכול להגיע להסכמי אוסלו או ליוזמת ז'נבה, בשני המקרים, בלא לתת תשובה לשאלה כיצד תילחם ישראל בטרור כי יבוא (והרי הוא בא בכל נוראותו אחרי אוסלו והצליח להכות בנו בגלל תוצאות אוסלו), או כיצד תתמודד עם הגנת המדינה במקרה שתיקלע למלחמה בעתיד.

רק מי שמתעלם מהמציאות הביטחונית ומהניסיון ההיסטורי רווי הדמים של אוסלו, יכול להניח לעניין

לשום הופיע כאן מאמר של אל"מ במיל' שאול אריאלי, מראשי יוזמת ז'נבה, ובו הוא מעלה את הרהוריו בנוגע להכנות שעל

מדינת ישראל וממשלתה לבצע כדי להיערך לשיחות עם הפלשתינים על הסדרי הקבע, בעקבות התכתיב של הנשיא בוש לגבי לוח הזמנים להשגת ההסכם. ברור לכולם כי לוח הזמנים אינו נובע מאינטרס כלשהו של מדינת ישראל, אלא מתאריך עזיבתו של הנשיא את הבית הלבן, אך לצורך הדיון נניח שזהו לוח הזמנים הנכון כיום.

בהמשך מנתח אריאלי את "הגורמים המשפיעים", שיש להביא בחשבון. הוא מונה, בין השאר, את "הקהילה הבינלאומית, העולם הערבי, חמאס, דעת הקהל בישראל וערביי ישראל". את נושאי הליבה במשא ומתן הוא מגדיר כך: "שתי מדינות לאום, קץ התביעות ההדריות, פליטים וירושלים". לאחר מכן הוא מצביע על שורה של "ניגודות מהליבה" (כלשונו): "גבולות, ביטחון, מים, התנחלויות ועוד".

לאחר קריאת הנושאים, כפי שהגדירם מר אריאלי, התחוור לי כיצד אפשר היה לקדם יוזמה מסוכנת כיוזמת ז'נבה, על אף הניסיון המר שעלה באלפי קורבנות בעקבות הסכם אוסלו. הרי לפחות תיאורטית, צריכים היו העוסקים בנושא והמעזים להציע הצעות על בסיס תפיסת אוסלו, להפיק לקחים כדי למ-